

Czwartek, 1 grudnia 2016 r.

P8_TA(2016)0481

Stosowanie postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 1 grudnia 2016 r. w sprawie stosowania postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty (2016/2011(INI))**

(2018/C 224/28)

Parlament Europejski,

- uwzględniając zieloną księgę Komisji dotyczącą postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty oraz środków na rzecz uproszczenia i przyspieszenia postępowań w sprawie drobnych roszczeń (COM(2002)0746),
  - uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiające postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty ⁽¹⁾,
  - uwzględniając rozporządzenie Komisji (UE) nr 936/2012 z dnia 4 października 2012 r. zmieniające załączniki do rozporządzenia (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty ⁽²⁾,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji dotyczące stosowania rozporządzenia (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty (COM(2015)0495),
  - uwzględniając przeprowadzoną przez Biuro Analiz Parlamentu Europejskiego ocenę wdrażania na szczeblu europejskim dotyczącą postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty,
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A8-0299/2016),
- A. mając na uwadze, że Komisja przedstawiła sprawozdanie na temat funkcjonowania postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty zgodnie z art. 32 rozporządzenia (WE) nr 1896/2006;
- B. mając na uwadze, że sprawozdanie to przedstawiono z niemal dwuletnim opóźnieniem i że nie obejmuje ono wymaganej rozszerzonej i aktualnej oceny wpływu postępowania w każdym państwie członkowskim, rozpatrującej poszczególne przepisy prawne we wszystkich państwach członkowskich oraz ich współdziałanie, a jedynie zawiera niepełną tabelę statystyczną z informacjami pochodzącymi głównie z 2012 r.; mając na uwadze, że europejski nakaz zapłaty jest postępowaniem fakultatywnym, które może być wykorzystywane w sprawach transgranicznych jako rozwiązanie alternatywne wobec krajowych nakazów zapłaty;
- C. mając na uwadze, że procedurę tę stworzono z myślą o umożliwieniu szybkiego, ułatwionego i niedrogiego odzyskiwania długów, które są pewne, których kwota jest określona i które są wymagalne i niezaskarżone przez pozwanego; mając też na uwadze, że na podstawie danych statystycznych funkcjonowanie tego postępowania wydaje się w znacznej mierze satysfakcjonujące, jednak bardzo dalekie od wykorzystania jego pełnego potencjału, gdyż postępowanie to jest stosowane głównie w państwach członkowskich, których prawodawstwo przewiduje podobne postępowanie krajowe;
- D. mając na uwadze, że postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty należy do kategorii środków z dziedziny współpracy sądowej w sprawach cywilnych, charakteryzujących się skutkami transgranicznymi i potrzebnych dla właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego;
- E. mając na uwadze, że spóźnione płatności to główna przyczyna upadłości, która zagraża istnieniu przedsiębiorstw, a w szczególności małych i średnich przedsiębiorstw, i prowadzi do utraty wielu miejsc pracy;

⁽¹⁾ Dz.U. L 399 z 30.12.2006, s.1.⁽²⁾ Dz.U. L 283 z 16.10.2012, s.1.

Czwartek, 1 grudnia 2016 r.

- F. mając na uwadze, że należy podjąć konkretne działania, w tym ukierunkowane kampanie uświadamiające, w celu informowania obywateli, przedsiębiorców, prawników i innych zainteresowanych stron o dostępności, funkcjonowaniu i zastosowaniu tego postępowania oraz wynikających z niego korzyściach;
- G. mając na uwadze, że w niektórych państwach członkowskich, w których postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty nie jest stosowane zgodnie z obowiązującym rozporządzeniem, nakazy powinny być wydawane szybciej, a w każdym razie należy przestrzegać 30-dniowego terminu wyznaczonego w rozporządzeniu, przy czym należy pamiętać, że nakazy można wykonywać tylko wtedy, gdy roszczenia są bezsporne;
- H. mając na uwadze, że należy zachęcać do rozwijania systemu e-CODEX celem umożliwienia składania pozwów drogą elektroniczną, za pomocą dodatkowych środków ukierunkowanych na skuteczniejsze korzystanie z postępowania;
- I. mając na uwadze, że więcej państw członkowskich powinno pójść za przykładem Francji, Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru oraz Szwecji i umożliwić powodom składanie pozwów w dodatkowych językach oraz ogólnie wprowadzić środki wsparcia w celu ograniczenia marginesu błędu wynikającego z posługiwania się językiem obcym;
- J. mając na uwadze, że uproszczony charakter procedury nie oznacza, że można jej nadużywać w celu egzekwowania nieuczciwych warunków umownych, ponieważ art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1896/2006 przewiduje, że sądy muszą zbadać zasadność skargi na podstawie dostępnych im informacji, co zapewnia zgodność z odnośnym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości w tej kwestii; mając na uwadze, że wszystkie odpowiednie strony powinny zostać poinformowane o prawach i procedurach;
- K. mając na uwadze, że należy dokonać zmian w standardowych formularzach oraz ponawiać ich okresowy przegląd w przyszłości, aby uaktualnić wykaz państw członkowskich i walut oraz lepiej uregulować kwestię zapłaty odsetek z tytułu należności, z uwzględnieniem stosownego opisu należnych odsetek;
- L. mając na uwadze, że Komisja powinna rozważyć zaproponowanie przeglądu przepisów odnoszących się do zakresu postępowania i do ponownego badania nakazów w wyjątkowych przypadkach;
1. z zadowoleniem przyjmuje skuteczne funkcjonowanie we wszystkich państwach członkowskich postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty, które jest postępowaniem stosowanym w sprawach cywilnych i handlowych dotyczących bezspornych roszczeń, mającym na celu przede wszystkim uproszczenie i przyspieszenie postępowania w sprawie transgranicznego uznawania i egzekwowania praw wierzycieli w UE;
  2. ubolewa nad znacznym, niemal dwuletnim opóźnieniem, z jakim Komisja przedstawiła sprawozdanie na temat wdrożenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1896/2006;
  3. z żalem zauważa, że sprawozdanie Komisji nie zawiera rozszerzonej oceny wpływu postępowania w każdym państwie członkowskim, wymaganej zgodnie z art. 32 rozporządzenia (WE) nr 1896/2006; ubolewa, że w sprawozdaniu brakuje aktualnych danych o sytuacji w państwach członkowskich w odniesieniu do funkcjonowania i wdrożenia postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty; w związku z tym wzywa Komisję do przedstawienia rozszerzonej, uaktualnionej i szczegółowej oceny skutków;
  4. ubolewa również, że między poszczególnymi państwami członkowskimi istnieją znaczne różnice pod względem stosowania postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty; podkreśla w związku z tym, że chociaż ustawodawstwo UE oferuje uproszczoną nowoczesną procedurę, różnice w jej wdrażaniu w państwach członkowskich oraz tendencja do wybierania raczej prawa krajowego zamiast postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty stoją na przeszkodzie maksymalizacji skutków wdrożenia rozporządzenia (WE) nr 1896/2006, a europejscy obywatele są tym samym pozbawieni możliwości egzekwowania swych praw na szczeblu transgranicznym, co grozi utratą zaufania do prawodawstwa UE;
  5. podkreśla, że obywatele wybierają to postępowanie częściej i są o nim lepiej poinformowani w państwach członkowskich, w których istnieją podobne instrumenty prawa krajowego;

Czwartek, 1 grudnia 2016 r.

6. uważa, że konieczne jest podjęcie praktycznych działań w celu dalszego informowania obywateli, przedsiębiorstw, prawników i wszystkich innych właściwych podmiotów o dostępności, funkcjonowaniu, stosowaniu i zaletach postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty w sprawach transgranicznych; podkreśla ponadto, że należy wesprzeć obywateli, a w szczególności małe i średnie przedsiębiorstwa, by poprawić wykorzystanie przez nie istniejących instrumentów prawnych, a także zrozumienie tych instrumentów i wiedzę o nich, w kontekście dochodzenia roszczeń na szczeblu transgranicznym na mocy odnośnych przepisów UE;
  7. podkreśla, że państwa członkowskie powinny dostarczyć Komisji dokładnych, wyczerpujących i aktualnych danych do celów skutecznego monitorowania i oceny;
  8. zachęca państwa członkowskie, aby starały się wydawać nakazy w terminie 30 dni oraz w miarę możliwości przyjmowały pozwy w niektórych językach obcych, z uwagi na to, że wymóg tłumaczenia wpływa negatywnie na koszty i czas rozpatrywania sprawy w ramach postępowania;
  9. w pełni popiera działania mające umożliwić, by w przyszłości pozwy o wydanie europejskiego nakazu zapłaty były składane drogą elektroniczną; w związku z tym wzywa Komisję do promowania udziału w projekcie pilotażowym e-Codex oraz do jego rozszerzenia na wszystkie państwa członkowskie, w następstwie studium wykonalności przeprowadzonego w odniesieniu do elektronicznego składania pozwów o wydanie europejskiego nakazu zapłaty;
  10. wzywa Komisję do przyjęcia uaktualnionych standardowych formularzy zgodnie z wymogami, tak aby wprowadzić między innymi odpowiedni opis odsetek do zapłaty z tytułu należności;
  11. uważa, że w ramach przyszłego przeglądu rozporządzenia należałoby rozważyć zniesienie niektórych wyjątków odnoszących się do zakresu stosowania postępowania oraz zmianę przepisów dotyczących ponownego badania europejskiego nakazu zapłaty;
  12. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz parlamentom i rządów państw członkowskich.
-